

Til § 71 er der stillet et Forslag af et Mindretal i Udvalget, der gaaer ud paa, at Udpantningsforretninger skulde være stempelfrie. Udvalgets øvrige Medlemmer have ikke kunnet finde tilstrækkelig Grund til at tiltræde dette Forslag. Det er vel sandt, at Gjenstanden for en Udpantningsforretning ofte kan være et meget ringe Beløb, men det turde maaskee være ligesaa sandt, at Mange lade det komme til Udpankning uden nogen skjellig Grund og maaskee stundom af et Slags Trods, og forsaavidt vilde en lille Udgift af 8 β eller 1 Mk. ikke være noget haardt Vederlag for en saadan Udsærb. Men hertil kommer, at i de allerfleste Tilfælde vil der ikke blive Spørgsmaal om Nødvendigheden af at bruge Stempelpapir i Anledning af Udpantningsforretninger; det vil nemlig sees, at Udvalget under Nr 76 har foreslaaet en Endring, der gaaer ud paa, at det i Begyndelsen af Paragraphen skulde hedde, at „Executionsforretninger beskrives paa stemplet Papir af 1ste Klasse“, og at det i det andet Punktum skulde istedetfor „stemples efter 2den Classes Taxt“ hedde „beskrives paa stemplet Papir af 2den Klasse“. Man antager ikke, at det er nogen Forandring af den Mening, der ligger i Paragraphen, men man har troet, at det vilde gøre det tydeligt, i hvilke Tilfælde det er, at der bliver Spørgsmaal om at bruge stemplet Papir; Meningen er jo nemlig ikke den, at Nødvendigheden af at bruge stemplet Papir indtræder ved selve Udførelsen af Forretningen; der skal ikke betales Stempelafgift, fordi der foretages en Executionsforretning osv. og denne tilføres vedkommende Retsprotokol; der bliver jo kun Tale om Stempelafgift i det Dørlig, Requirenten af Forretningen forlanger det beskrevet og derigjennem vinder den særlige retslige Stilling, som det kan give. Nu antager man, at der saa at sige aldrig vil blive Spørgsmaal om at give en egentlig Beskrivelse af en Udpantningsforretning, saaledes at den kunde falde ind under Stempelforpligtelsen, og derfor mener, som sagt, Udvalgets Fleertal, at der ikke er nogen Grund til at antage det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet under Nr. 77. — Forslaget under Nr. 78 gaaer ud paa en Omredaction uden at tilsigte nogen Realitetsforandring.

Med Hensyn til § 72, der handler om Protokoller og Bøger, skal jeg, efterat have henlebet Opmærksomheden paa et Forslag under Nr. 79, der gaaer ud paa at nedsætte Taxten for Handelsbøger og Mægleres og Dispacheurers Protokoller fra 8 Rd. til 4 Rd., fremhæve, at Udvalgets Fleertal har været enig i Udkastet, forsaavidt som det gaaer ud paa at hæve den Forpligtelse, der efter den nugældende Stempellovgivning er til at forshne Retsprotokollerne med stemplet Papir. Ved de Retter, hvor Sportlerne indflyde i Statskassen, hvilket, som bejendt, navnlig er Tilfældet i Kjøbenhavn, kan det ikke nægtes, at det i Virkeligheden er noget høist besynderligt, at der skal kjøbes Stempelpapir af Statskassen, og at Pengene dertil atter vederlægges af Statskassen. Udenfor Kjøbenhavn, hvor Sportlerne gaae i vedkommende Retsbetjentes Lomme, kunde man jo gjerne sige, at det kunde være mere i sin Orden at lade dem besejle ikke blot Protokollerne, men ogsaa det stemplede Papir, som tidligere er fordret til disse Protokoller; men Udvalgets Fleertal har maattet holde for, at paa samme Tid, som man er besjæftiget med en Omordning af disse Forhold, og det navnlig ikke blot er slaaet fast som en Grundsætning, at alle Retsbetjente skulde sættes paa fast Gage, og Sportlerne indbrages i Statskassen, men man endvidere har gjort Skridt til at føre denne Grundsætning ind i Livet og gjøre den praktisk — saa vilde det være besynderligt i en Stempellov, der vel at mærke først skal træde i Kraft om fem Fjerdingaar, at opstille en Regel, som kun blev forklarlig, naar Forholdene vare saaledes, at Retsprotokollerne ikke gik ind i Statskassen, men i Retsbetjentenes Lomme. Det er vel sandt, at det kan træffe, at der hist og her kommer til at sidde en Retsbetjent, som engang imellem kan spare et Par Daler derved, at man fritager ham for at bruge stemplet Papir til Retsprotokollerne, men Udvalgets Fleertal har været af den Mening, at det vilde være besynderligt at bestemme, at der paa nogle Steder skulde bruges stemplet Papir til Retsprotokoller, medens andre Retsprotokoller derimod fritages for Brugen af stemplet Papir, og man har i det Hele meent, at det vilde være noget smaaligt saaledes at ville tage sær-